

[д e л т а т e]

вестник на ЕГ "Пловдив" и четвъртото измерение

брой 4

цена 0.30 лв.

декември 2001

[ДЕЛТА ТЕ] НА 1 ГОДИНА !!!

>> Какво направихме за 1 година и... още малко за нашия празник >> на стр. 8

>> "Искам да... всички фенки, фенки!" или какво представлява изкуството днес през погледа на Дири >> на стр. 5

"И никой не разбра - отива си лятото, идва есента..."

Е, ние изчакахме да дойде и зимата, да падне първия сняг и чак тогава да издадем този първи брой за учебната 2001/2002 година. От последното издание на [делта те] се случиха хиляди неща: терористите отново доказаха на света, че с тях шега не бива и че цивилизацията е пътят на человека от пещерата до атомното скривалище; три пъти се наложи пълнолетните българи да отидат до избирателните урни, но така и не пожелаха да го сторят като по този начин показваха на политиците, че вече им е дошло до гуша от кампании и лъжливи обещания, а през цялото лято "Coca-Cola" ни призоваваше да вземем своята чаша, защото "животът е хубав" и какво ли още не. Осиротелият ни екип за всеобща изненада няма намерение да събара WTC, нито да ви казва коя бюлетина да изберете, камо ли да ви призовава да събирате етикети - просто искаме да изразим мнението си по въпроси, които засягат всички ни, и да се постараем да намерим отговор. Е, приятно търсene...

>> Keith Kelly - какво не знаем за него >> на стр. 3

>> Очаквайте: интервю с г-ца Люба Попова >> в брой 5

10x to :: КАММЕКС АД

>> От какво не са доволни учениците в ЕГ-то >> на стр. 2

>> Големият Страх и... какво още ни донесе 11 септември >> на стр. 4

>> Музика: Файчето с нов албум >> на стр. 6

>> "ТЕ"-
гости на
"Делта
ТЕ" >>
повече в
брой 5 !!!

По случай рождения ден на "Депта Те" решихме да публикуваме селекция от писмата, получени през тази една година на e-mail-а ни deltate@abv.bg. Разбирахме, че сред учениците освен поддържници на вестника има хора, на които той не харесва. Това обаче само може да ни амбицира да продължим напред и да работим повече! Селекцията и отговорите на писмата пък доказваха на екипа, че Ина може и да не е толкова безОТГОВОРна:) Имейлите публикуваме в оригиналния им вид.

zdraveite,
iskam da vi blagodarq,4e nai-posle nkoi se seti da otre4ata swgsten westnik na gimnaziqta,wqrwaite mi wsi4kite wi statii sa stanali mnogo spou4ivi,aktualni i interesni.minalata i po-minalata godina nie ot organizaciqta na bdi sa6to pisahme westnik no za jalost nespou4iw i nikoi ne go kupovalo.sega oba4e kato nkma koi da se zanimawa s towa,w kluba sa ostanali topove s printerna hartiq samo za westnika.mojem da wi pomognem s towa ako jelaete razbira se,a sytio sys napiswaneto na razli4ni statii,otpe4atwaneto im,dawane na ideii i t.n wsi4ko towa ne moga da wi go obqsnq w pisma taka 4e po-dobre e da se widim na jivo i da se razberem.ami towa e wsi4ko pozdrawleniq obte edin pat. gergana filopova

Мила Гергана,
Стана ни пределно ясно, че не можете да ни обяснете идентите си в писмен вид; всъщност, в името на правописа - молим Ви, не се и опитвайте! Може би е по-добре да се видим, хм..."на живо" - може пък наистина да се разберем някакси. Все пак говорим много езици.

Mara
az sam edin ot angli4anite v egto.4etich 4e nqmate "koravoro pismo" i reshki da wi popisna malko. I takia seda si az wyw visioto i sa 4udq kvo da vi pisha.Eto moeto mnenie za vestni4eto. Zna4i, hi4 ne e zle ama na nkoi temi ste go dali malko prekaleno ... "oficialno" Znam 4e vse pak twa e westnik ama shiom e za teenageri ezikyt trqbva da bade malko po svcboden Ne e zle i da vklju4ite i malko material za naprimer musika, kompjutri i t.n. Ami sq trqbva da sa maham ot ineta i da hodq da tzukam na age taka 4e za sq iha e. Are 4ao!! Anti-Chalga!

"Един от англичаните в ето"? Странно, като англичанин би трябвало по-консервативен, но това е друга тема. Все пак ще се вслушаме в съвета ти и ще отворим кълката на нашия език. Нека бъде свободен. милият!

opinions...
.E.G.Plovdiv-Elitnata Gimnazia-taka q nani4at vsi4ki.V neq sme nie podrastvastata inteligencia na grad Plovdiv .U4iteli i u4enizi rabotat s zelanie i liubov - kato 1 istinsko semeistvo .A sto se otnasia do narkotizite v gimnaziata-tova e pulna izmisliza-slux ,pusnat ot konkurenziata .Taka izglezda na prav pogled trudno dostizimo u4iliste.Ho vednaz vliaznal v nego,u4enikat osaznava,4e ne vsi4ko e tolkova blestiasto,idealiziranata kartina zapo4va da izbledniava , a mirizmata na treva, zigari,alkohol i ...da se zasilva vse pove4e i pove4e A lizemerieto,zavistta,omrazata i razvratata sa se ,propili v kulta po patia za "gorata" i v grozotata na okaqanata sgrada na prehvalenoto u4iliste... KAKVO STE SE PROIZNESETE PO VAPROSA ./DALI SME PRAVII/?

Може бе сте прав/a, не знам точно, но по-добре си вземете стол и седнете. Така. Сега запалете цигара и се огледайте - че ще видите около себе си много щастливи хора, членове на истинското семейство на гимназията ни. Сигурна съм, че вместо завист, разврат, омраза и лицемерие, ще се натъкнете на любов и разбирателство, или поне на г-н Караминев. Той с удоволствие би Ви обяснил нещата за наркоманите и прочие по-добре от мен и вероятно ще се почувствате по-добре. И не забравяйте на излизане да отворите прозореца - нещо много се задими.

HII!Pi6e vi edin vash po4itateilPro4etich vestnika vi i dosta mi haresla!Moga da kaga 4e vurbito 4udesna rabota! Statiite vi sa super gotini i razgledat aktualni vuprosoi.Proulgavayte v su6tiq duh!Dokolkoto do vuproso s vravovrzkite-moga da kaga 4e u4enicie shte sa dovolni da nosqt qmblemata na hay elitnoto u4iliste v pld,no zashito puk to4no vravovrzki :6ai4eta?Ne moge li naprimer na cketa i teniski?No kakto i da ei E sasega tova e!Shte vi pi6a pak! BYE!!!) Veil Pehlivanov! Asenovgrad!

К'ви емблеми, к'ви б'леви... и друг път гда си държиш на думага...

Провокирани от едно анонимно писмо, получено на deltate@abv.bg, Ива и Минков решиха да се поразходят из двора на гимназията и да заладят въпроса: "КАКВО НЕ ВИ ХАРЕСВА В УЧИЛИЩЕ?" Никой не пожела да се представи и респективно анкетата в този брой е анонимна. А ето ги и отговорите...

Учителите са прекалено безчувствени. (11 клас)

Мазева, Директорът и отсъствията. (9 клас)

Томова не е на ясно със собствените си изисквания. (10 клас)

Повечето учители са в пред-пенсионна възраст и това влияе на отношението им към учениците – прекалено невротизирани са и покрай тях се невротизират и ние. (10 клас)

Можем да правим малко неизвинени отсъствия. (10 клас)

Госпожата по музика (май Парашкевича се казваще) – не ни пуска музиката, която на нас ни се слуша, а ако си донесем дискове ни изпитва. (9 клас)

Правилникът е прекалено строг. (11 клас)

Цветана Апостолова ни прави проблеми за бележките. (9 или 10 клас)

Нямам никакви проблеми. (9 клас)

Ще излезем от тук с жълти книжки. (10 клас)

Учителите си мислят, че техния предмет е най-важния и никога не проявяват разбиране. (11 клас)

След 5 години стаж на учителите трябва да им се смени професията, защото стават негодни за работа. (10 клас)

По странно стечание на обстоятелствата всички от 11* клас казаха, че "ВЕЧЕ не ги интересува почти нищо", а пък осмокласниците тактично решиха да се въздържат от отговори като недоумяваха къде е уловката (дано при другата анкета са по отпуснати). И все пак хората са казали: **глас народен, глас божки!**

<Ива & Минков>

deltate@abv.bg е на разположение 24 часа в деновонощието за вашите мнения, препоръки и критични забележки. Вие сте...

КЕИТН KELLY

Винаги усмихнат; с дълга, руса коса, сини очи и едва забележими лунички... доскоро се носеше в много тийнейдж стил, но в последно време го е заменил с изискани официални костюми.

Ако след толкова жокери все още не си го познал - I would like to present you **Keith Kelly!!!** (Роден на 5.05.1967г. в Манчестър, Англия (на същия ден като Кайл Маркс!).

Хобита:

Музиката!!! Имам един много близък приятел, който е маниак на тема музика. Той ме зарibi да слушам много "ска", от която вече имам малка колекция-от 70-те години, края на пънк ерата, смесено с Ямайка ска. Пускам си такава музика дори когато шофирям - много е приятно.

Вдъхновен от "ска" дори започнах да уча испански.

Освен това много обичам да готвя. Аз ръководя кухнята вкъщи, жена ми е пета година студентка по медицина и няма много свободно време. Харесва ми да експериментирам с испански и италиански специалитети, а за вегетарианец е благоприятно да живее в България, защото има много постни ястия. Въпреки че доста хора си падат по кебапчета и колене на прасета.

Зашо станахте вегетарианец?

Още от малък не ям много месо. А като бях студент една приятелка беше вегетарианка и от тогава ми стана интересно. Освен това едно лято работих в кланица в Манчестър и въобще не беше приятно...

Разкажете нещо повече за детството си.
Бях среден ученик, мълчалив, с добри оценки. Но има един интересен случай, когато проявих характера си на телец. Чаках в столовата с приятели, за да обядваме, когато дойдоха ученици от 11-ти клас и веднага се прередиха. Единият дори започна да ме бълска, тогава аз избухнах и го ударих.

Естествено, след това ме пребиха, защото не съм от най-силните... Та има и такива случаи в моето минало. Е, вече се опитвам да се владея, защото съм учител, че със сила човек не винаги успява да постигне каквото иска.

Кои бяха любимите Ви предмети в училище? Езичите! Най-голям успех имах по френски.

А кои бяха най-ненавижданите от Вас предмети?

Още на 14 години се отказах от физика и химия. Не си падам по академични и теоретични предмети.

Какви бяха греховете на учениците от вашето поколение?

В Олдъм съучениците ми се събраха да пушат зад залата за физическо възпитание. В годините, когато бях ученик, се сложи началото на ерата на видеогрите. Много хора се запалиха по игралните зали и това бе причина за често отствие от училище.

Ученическа любов?

Тук трябва да внимавам малко, нали? Бях на 11, за първа година в средно училище, и много харесвах едно момиче на име Джил. Питах я два пъти с голяма смелост може ли да излезе, заедно, но тя гледаше на мен с други очи.

С каква нагласа дойдохте в България?

Още от предишното си посещение имах много топли чувства към тази страна. Макар че преживях един доста куриозен случай, когато във Варна ни качиха на сцената на една училищна зала за беседа с български ученици. Бяхме осем англичани и един американец. Първият въпрос от страна на учениците бе: "Не ви ли е срам, че сте капиталисти?". Ние, като типични англичани, замълчахме, защото наистина ни хвана срам, но американецът отвърна: "А вие не ви ли е срам, че сте комунисти?!"

Как се чувствахте в началото, когато пристигнахте в България?

Определено ми беше много трудно. На края на първата година бе организиран изпит по английски за 11 клас. Аз отговарях за една група, която трябваше да пише есе. Много от учениците обаче се опитваха да преписват. Аз ги местих, даже сложих няколко от тях да седнат на катедрата при мен, но не можах да ги овладея. Тогава напуснах стаята и ги оставил да правят, каквото са решили. На следващия ден обаче директорът е назначил повторно полагане на изпита, но този път с друг учител.

Имало ли е случай, когато Ви се е искало да заминете и никога да не се върнете в България?

Ако трябва да съм честен, сега мисля да заминавам, защото много от моите български приятели са вече в Англия или Америка, а приятелите са много важни за мен, защото не съм тук само за работа. На края на този договор ще решава какво ще предприема.

Как се разбирате с учениците, с които работите?

Много добре, въпреки че се виждаме само веднъж седмично.

Случвало се е. Особено през първите години, когато бях тук, защото работех с едни и същи групи и бе по-лесно да се споделя.

Фенките?!

Не е имало случай на нахални набези от страна на ученички. Когато се срещнем

продължава на стр. 4

На въпроса защо е дошъл в България, отговаря така: Следвах френска и руска филология и по време на учението ни изпратиха в Русия. В Ленинград се запознах с един руснак, Олег Кокоринов. Той пък е роден на 21.04.1967- същия ден като Ленин. Олег ми подари един хубав, метален, социалистически часовник, на който бе написано: "На Кийт от Олег - за нашата трета революция." Оттогава е и любовта ми към Източна Европа.

През 1988г. като студент по руска филология в политехникума в Ливърпул бях изпратен в България за един месец да упражнявам руския си. Учих по един месец във Варна, Велико Търново, София и Пловдив, даже в Руската гимназия. Оттогава имам представа за България и за това колко красав град е Пловдив. Когато се върнах в Англия и завърших, си взех една година почивка, за да поработя и да събера малко пари. След това пътувах за 4 месеца до Америка и като се върнах записах специализация за преподавател в Бристъл. Там преподавах френски и немски в средно училище. След три години ми хрумна идеята да търся нещо друго и в един вестник видях реклама за набиране на учители за Източна Европа. В списъка със страните бе и България. Когато се явих на интервюто в Лондон, журито ме попита: Ако Ви одобрим, къде бихте предпочели да преподавате? Тогава аз категорично отговорих: В Пловдив! Знаех, че ще е идеален за мен, защото е голям град, но не чак толкова, че да бъде депресиращ. Приеха ме на работа и първо преподавах в Математическата гимназия, а от шест години съм в ЕГ "Пловдив". Но в последните години работата ми малко се промени, защото вече работя само по два дни в училището.

продължава от стр. 3

винаги се поздравяваме, дори се спират и си говорим. Отношенията ни са съвсем нормални.

Женен сте от две години за българка. Разкажете малко повече за нея.

Първата ни среща беше тук, в училище, защото тя тогава бе в 11 клас. Но по това време още не се познавахме и тя бе просто едно хубаво лице в групата. Станахме близки на почивка в Несебър преди пет години.

Винаги сте усмихнат и ведър.

Откъде черпите енергия?

Ако питате учениците, ще ви кажат, че не винаги съм така. Причината е, че ми е приятно да работя тук. Много съм доволен, че на края на първата година мога да водя нормален разговор с учениците.

И това естествено влияе върху отношенията ни. Защото на нас, учителите по езици, понякога малко ни омръзват да водим повърхностни разговори като: "Какво правихте вчера?" или "Какво гледахте по телевизията вчера?" Щастлив съм, че темите стават по-дълбоки и по-интересни.

Какво българско присъства вече неизменно във вашето ежедневие?

Не пия традиционния за всички англичани чай с мляко, защото в България свикнах всяка сутрин да пия кафе. Освен това много обичам българска лютеница и вече две години я пригответям на балкона с приятели.

Не се ли чувствате вече човек на света?

О, да, определено! Когато ходих в Манчестър този Великден, разбрах за нападение на един дядо от някакви индийци. В пресата описаха това като расизъм от страна на черните към белите. Самата преса там описва нещата така, че да продаде изданията си. Аз живея в един квартал в Манчестър, където черни и бели се разбират чудесно. Обаче такива малки случаи определят манталитета и психиката на цял народ. И казвам това, защото въобще не се чувствам англо-саксонец. Аз вече съм европеец, ако не гражданин на света!

Какво ще остане завинаги в сърцето Ви, когато си заминете?

Емоции и много близки приятели, които смятат, че ще имам завинаги. Но подготовките клас за мен е символ на много приятни изживявания от България и ако бъде премахнат, ще е голяма грешка, защото почти никъде по света няма такава интензивна подготовка по език както тук.

Какви са пожеланията Ви към учениците?

Желая на всички ученици, не само в тази гимназия, но и в цялата страна, да останат в България!

<Е-ката>

Страх от летене

Ина

На 11.09 2001 Америка полуудя: терористи разбиха два самолета в Световния търговски център. Небостъргачите-близнаци, символ на световната икономическа, а и не само, стабилност, бяха сринати до основи. Скоро полуудя и целият свят и може би само някакви световно неизвестни държавици на гъза на географията са останали незасегнати от паниката, идиотското недоумение, фалшивата скръб и параноята.

Българският народ е казал "Всяко чудо за три дни". САЩ обяви война на световния тероризъм, истерията наистина започна постепенно да избледнява. Човечеството обаче навлезе в нова ера - ерата на параноята.

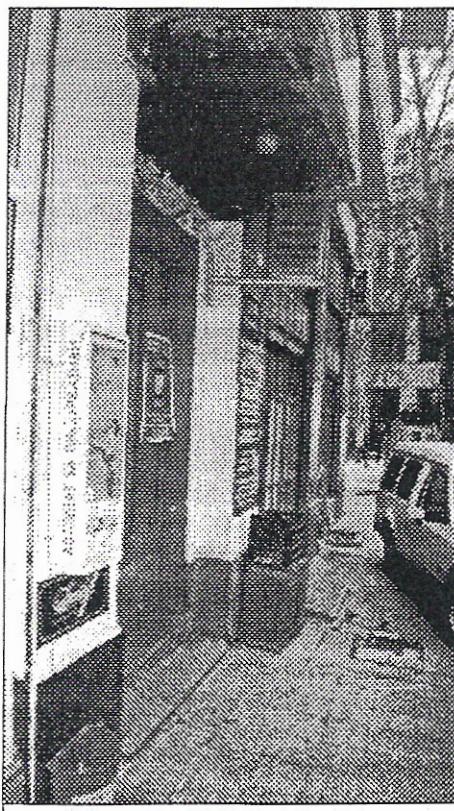
Милиарди хора загубиха спокойния си сън, и то не без основание. Терористичният акт е ответният удар като че ли показва на хората, че животът им е застрашен във всяка една минута, и че засега нищо и никой не може да гарантира сигурността им.

Като че ли за първи път страхът изостави досегашните си измерения и се превърна в нещо огромно и общочовешко. На фона на общата параноя притесненията, че може да ти откраднат колата, че ще те изпигат в единствения ден, в който не си си научил за даскало, или че ще останеш сам, изглеждат едва ли не смешни и незначителни. Дойде времето, когато всеки изоставя собствените си, по-малки или по-големи страхове, за да поеме своята част от Големия Страх, от страха, че светът никога вече няма да бъде същинят.

Милиони хора по света се запитаха дали са готови да жертвват свободата си в името на сигурността. Ще можеш ли обаче да понесеш това да носиш някъде по себе си някакъв странен микрочип, който двайсет и четири часа в денонощното, триста шейсет и пет дни в годината, до края на и без друго мизерния ти живот дава някому информация къде си и какво правиш? Какво ще стане със съботното ти напиване примерно? Или с тайните срещи, които те карат да се вълнуваши дни преди това? Или с моментите, когато ти се ще просто да останеш сам и никой да не знае къде си? Всичко това ще се превърне в минало, но ще бъдеш защитен и ще се чувстваш сигурен.

Предизвани мерки от такъв тип ужасяващо напомнят колко повече се доближаваме до ерата на хората-роботи, на безчувствените киборги. Това може и да звуци привлекателно за някого, но едва ли е лесно да се живее така (дори Никита се отказа от този начин на живот, а изглеждаше толкова срасната с него!).

Параноята винаги е съществала homo sapiens и това няма да се промени. Можем да намерим начин да съживителстваме с нея. А може би още по-лесно е да намерим начин да живеем в мир в глобалното ни село.

Съвсем скоро ще поставят и автомат за презервативи в пресечката на главната

"СПОДЕЛИ РАДОСТТА"

I декември отмина, но това не ни пречи да с замислим поне за миг преди да сме извършили някоя глупост, за която да си плащаме цял живот

Май вече са ви поомръзнали поканите за анти-СПИН купони и безкрайни теории за произхода на отвратителния вирус, но сме длъжни да ви припомним, че именно "чумата на XX век" е на път да се превърне в "апокалипсисът на ХХI-вия".

Не забравяйте, че когато правите се с някого, накратко казано, вие ставате близки всичките му интимни партньори. И ако не ви пушка, защото поддържате тезата, че с презерватив е като да близкеш захарно петле през целофана, то трябва да ви напомня "старата" мъдрост: "Един миг невнимание, после цял живот мъртъв" (в случая дори още по-лошо). Затова следващия път, когато желат гост почуква на вратата не го оставяйте да чака – отворете му и го поканете да влезе, но пред удоволствието си спомнете, че той е бил с Дони, Мими, Сиси, Ива..., които са били с Тоша, Мартин, Владо, Пешо..., които пък са правили с... и ако поне малко държите на себе си прибавете онова малко, леснодостъпно нещо, наречено презерватив.

<Минков:

ИЗКУСТВОТО НЕ Е ТОВА, КОЕТО БЕШЕ

Диляна Алексиева

Посланието "Искам да еба всички фенки, фенки" на новия пророк на музиката Мишо Шамара е заветно. Как най-лесно да се постигне това - чрез музиката, т.е. изкуството. Ура-а-а-а, това доказва, че изкуството е живо! Въпреки тази констатация нещо продължава да опъва струната на съмнението на всеки заклет любител на изкуството. Самата аз с гордост прикачвам тази титла към името си и допреди няколко месеца търсих доказателство на горното твърдение. И така, като вървя по улиците, все по-често забелязвам тийнейджъри, припявачи си рефrena с фриволните фантазии на Мишо Шамара, поклащащи глави в ритъм с melodията, жадно вперили погледи в "прелестите" на случайните минувачки. Сега мога

да въздъхна с облекчение - "изкуството" е на мода!

Дали нещо се е променило в него все пак? Да, концепцията за изкуство се е изменила. Но това не важи само за музиката или за територията, където чалгата е национална гордост. В САЩ, страната на безкрайните възможности, например, шанс за успех имат дори онези последователи на Пикасо, които са възприели от него единствено разкривените линии. В предградие на Бостън, в мазето на едно кино, е разположен Музеят на лошото изкуство. Колекцията включва арт експонати, твърде посредствени, за да бъдат пренебрегнати. (За всички ценители на абстрактното или на неоткритите таланти и за всички безрезервни

поклонници на американската култура и начин на мислене - сайтът на музея е: <http://glyphs.com/moba>).

Въобще, ИЗКУСТВОТО НЕ Е ТОВА, КОЕТО БЕШЕ. Сега разни псевдомузиканти възпяват сексуалните си фантазии или просто демонстрират завидни гръден обиколки; "художници", вместо да изливат на платното емоциите си, изливат боя и всякакви други подъръчни материали; литературата и киното се сливат с порнографията. И все пак, изкуство има за всеки: и за любителите на класиката, и за техноманищите, и за чалгаджите; за почитателите на конвенционалната живопис и за посетителите на музея на лошото изкуство.

РЕВЮ САЙТОВЕ

@ ГРАФИТИ @

<http://www.at149st.com> ****
Симпатичен сайт за любителите на графити-изкуството. Името @149st идва от името на спирка от метрото на Бронкс, където графити-мейкърите на Ню Йорк от 70-те и 80-те години обичали да висят и да практикуват т. нар. benching - а именно: да стоят на някоя от пейките и да гледат графитите на минаващото метро. Това занимание едва ли скоро ще стане популярно сред софийските (а още по-малко сред пловдивските автори), но все пак ти препоръчвам да посетиш този сайт, който освен многото снимки предлага и информация за авторите и интересни линкове.

<http://www.graffiti.org> *****
Личният ми фаворит сред графити сайтовете. Огромно количество снимки с много високо качество и плюс полезна информация за всичко, което може да интересува един графити-мейкър - видове спрейове, събития и един куп линкове. Останах адски учудена, когато видях, че има и секция за България, но възгоргът ми не трая

дълго. Страницата е на български, което автоматично теснява читателско-зрителския кръг, а и снимките на иначе добрите графити са с кофти качество и поради това трудно привличат вниманието. Много и разнообразни линкове.

<http://sp-gts.hit.bg> **
Хубава работа, ама българска. Отиди и виж сам, но само ако имаш време за губене.

www.amokone.com ****
Много яка визия и страховити графити на берлинския автор Амок. Минимално количество текст на английски или немски, много снимки. С две думи - радост за окото на самотния графити-мейкър.

Легенда:

- ***** Много добър сайт
- **** Прилично
- *** Средна работа
- ** Изгубено време
- * Много изгубено време

<Ина>

НАМЕРЕНО В INTERNET

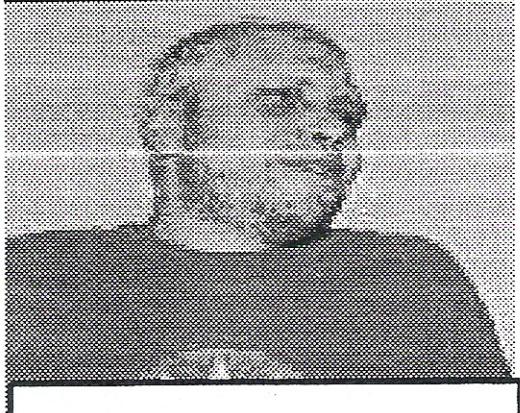
ЖЪЛТИ МИСЛИ

@ Трудно се променя мисленето на хората. Особено, когато самите хора не искат да го променят, въпреки че е за тяхно добро (наистина звуци страшно - променяне на мисленето, но става въпрос за друго). В България по-голямата част от хората не смеят да изразят гласно своето мнение по всеки един въпрос, бил той и съвсем малък. Дори и евентуално да се изкаже някакво лично становище, то то е еднакво с това на по-силната страна. А такова поведение е абсолютно нелогично, не е cool, не е полезно и не е още много други неща. И не мога да разбера, защо за ЕДИНАДЕСЕТ години това продължава да бъде така. Не вярвам моделът заложен в главите на малко по-възрастните ни сънародници (той най-общо е следният - има само една линия и тя е в правилната посока, всякакво отклонение от нея или опит за промяна на нейната посока не е OK) да е толкова силен, че всеки нормален, мислещ човек да не може да го преодолее. Но явно нормалните, мислещи хора в България са в малцинство, ако въобще ги има. Нека поне направим опит да променим нещата. Едва ли ще е положо, отколкото е сега...

ТИБЕТСКИ СЪРЦА

DJ Kikk

истинско име: Николай Маджаров
 пръв кор: Файчето
 роден на: 25 юни 1969 г.
 зодия: Рак
 в Тибетски сърца от: 1991 г.
 DJ от: 1998 г.
 стил: Techno, Hard-House, House и много други...

Иван Минков: Защо точно Kikk?

Нико Маджаров: Това е най-десната комбинация на клавиатурата (смее се). Какъв щеше да си ако не беше DJ?

Външност аз съм музикант. Да си DJ е една по-различна форма, за да представиш музикантските си идеи. Така че, ако не бях DJ, то щях да си бъда просто музикант.

Какво те накара да се занимаваш с музика?

Баба ми (смее се). Това е просто призвание. Колкото до баба ми - това външност е първият ми учител по музика. Според мен човек трябва да избере това свое увлечение, което да превърне в своя

професия, с което ще се чувства щастлив и полезен, както на себе си, така и за околните.

Надяван се да съм направил верния избор. Какво слушаш в момента? Lounge music. Това е едно ново и много приятно направление. Много "музикантска" музика. Има ли нещо, което те вдъхновява?

Самата музика е достатъчна причина за човека, който се занимава с това. Не мисля, че ако някой твърди, че се вдъхновява от красивите жени или от прекрасните природни картини, ще бъде съвсем честен. Музиката е предизвикателство. Тя те кара да пишеш още и още...

Къде би искал да пускаш? Пред хора (пак се смее). Любимото ти място в България?

Може би София.

А Пловдив?

Прекрасен град, в който за съжаление (подобно на другите големи градове), хората са обеднели до степен, в която се чудят дали могат да си позволят да излизат в петък вечер. Тъжно. Иначе, ако не мислим в този ред на мисли, смятам че това е един от малкото европейски градове в България.

Постоянно обикаляши градовете. Смяташ ли, че има някаква разлика между почитателите на електронната музика и начина й на възприемане от тези, които са в София и другите от провинцията? Няма разлика.

Защо тогава започна това делене на "трансърси" и "циклисти"?

Мисля, че това са просто условни разделения на "тия" и "ония". Музиката може да бъде САМО добре и доша.

Не станаха ли прекалено комерсиални Metropolis и Vortex?

В това занимание освен забавление има и много неща, свързани с пари. Проблемът не е в комерсиализирането на електронната музика. Това е неизбежно, когато правиш парти за 10 000 човека. Проблемът е в това, че от това не следва нищо. Това не води до създаване на Българска Електронна музикална сцена. И Metropolis и Vortex трябва да се замислят върху това колко време още може да издържи схемата: "един много известен ще дойде на ни покаже как стават нещата".

А не мислиш ли че бе обърнат гръб на експерименталната музика и drum'n'bass-a? За съжаление мога само да потвърдя съмненията ти...

След колко време Техно-Вагнер ще се слуша и по клубовете? Има ли изобщо такава възможност?

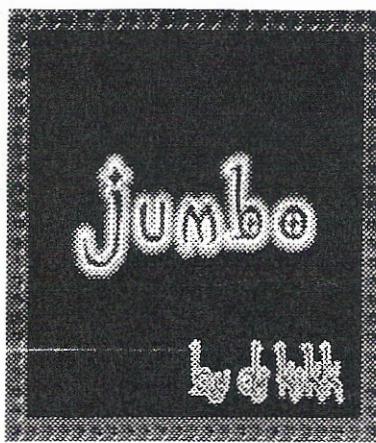
Никога. Това все пак е експеримент, в изпълнение на 130 души. Няколко души за новия ти албум?

Казва се "Jumbo" и вече е на пазара.

Само това!?

Ами това са няколко дум пък и казах че е пазара...

<Минков

"JUMBO"

Албумът е с хаус ориентация и съдържа 9 композиции. Проектът е реализиран в по-голямата си част във Франция с изключение на две парчета - "Re-Loops" и "Re-Kinetik" включени в него. В албума като гост вокали участват Рой Тенър и Сабрин-Беноа Дънкан. Проектът излезе на музикалния пазар в

средата на месец юли като съвместна продукция на AveNew Productions и собствения лейбъл на Файчето - "Low Fi Records". Интересното за албума, че бе представен с два различни сингъла. Видео вариантыт към едноименното парче "Jumbo" бе заснет от режисьора Стоян Радев, а второто парче - "Rain" бе първият сингъл от албума, който се завъртя по радиостанциите.

МАЛКО ИСТОРИЯ

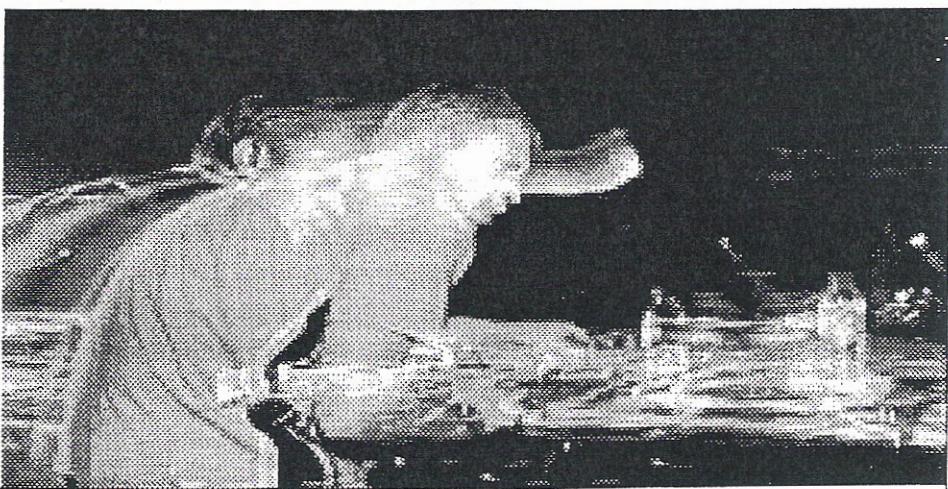
Тибетски Сърца се формира като група от 5 души през 1991 г., като през 1992 г. към тях се присъединява брас секция и формацията започва да експериментира във сферата на музикалния стил фюжън. През 1993 г. Петър Дундаков и Николай Маджаров-Файчето решават да създадат творческите си търсения в областта на електронната музика и се отделят от формацията като запазват името "Тибетски Сърца". Двамата започват работа като звуконожекери към студийното на Генчо Стоев и съвсем скоро на пазара се появява техния първи сингъл, който носи името на тандема и представя тяхната нова музика. Сингълът "Тибетски Сърца" съдържа три композиции с общо времетраене 25 минути. Композициите са "Twist-a-Polka", "The Age of Tea" и "Тибетски Сърца". Веднага двамата заснемат и видеоклип на "Twist-a-Polka". Издаването на дебютния сингъл на Тибетски Сърца е забелязано от специализираната медиа и тандемът е номиниран в 4 категории за годишните музикални награди на вестник "Ритъм".

дебют на годината, сингъл на годината, клип на годината и продуцент на годината. В периода 1994-98 г. Тибетски Сърца се концентрират изцяло върху студийната работа, която ги налага като едни от най-добрите студийни екипи в България. Под марката "Създадено от Тибетски Сърца" излизат музика към театрални представления, музиката към балетни спектакъл "Faust" и още много други. 1997 година отбелязва изгряването на името "Тибетски Сърца" на българската денс сцена с проекти като албума "Любовна Война" на Мариус, където музиката е написана от самите тях, ремиксите на Ирина Флорин и работата по довършването на финалния звук на албума "Лабиринт" на Авеню.

От средата на 1998 година Тибетски Сърца започват подготовката на дебютния си албум "ПсихоКинетик" който излиза на българския музикален пазар на 29.05.1999.

През пролетта на 2000 година формацията участва в програмата на техно парада в Париж и по този начин става първата българска формация, която взима участие на това събитие. Следват десетки участия в клубни партита из цялата страна, а Файчето издава своя първи самостоятелен албум "Jumbo".

На вторите годишни музикални награди на телевизия MM сингълът "Кинетик" взима наградата за клубен хит на 1999 година, а третите - през 2000 година печелят приза "Най-добър клип".

[депта те] са :: Иван Минков 11* И; Ванина Иванова 11* Д; Ива Бресковска 11* Д; Кирил Зяпков 11Е; Диляна Алексиева 11 И; Богдан Кръстев 11* Д; Емила Стайков 11* И; Владимир Иванов 11 И; Димитър Кърпачев 11 Г. За всичко, свързано с този вестник се обръщайте към тях...
Екипът благодаря на Наско Аяров за оказаното съдействие!!!

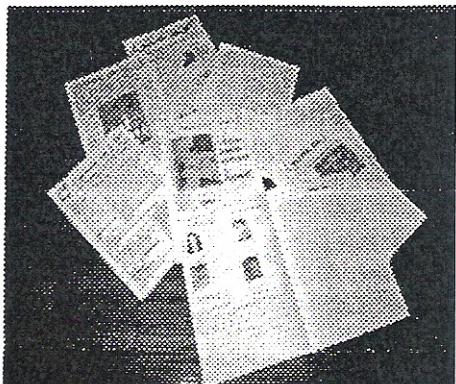
[делта те] НА ЕДНА ГОДИНА!!!

Вестникът на ЕГ "Пловдив" и четвъртото измерение навършва 1 година на 14 декември. Купонът ще започне в редакцията, и ще продължи на място, което екипът все още държи в тайна, и за което приятелите на вестника ще научат по e-mail.

За тази една година излязоха 5 броя. Само! Да, малко са, но всички те са плод на ентузиазъм, огромен труд, безсъни нощи по залите, хиляди опити да се намерят пари за издаването им и безкрайно търчане от един ксерокс до друг. И все пак успяхме. Да, само 5 са, но и това е

нещо. Допускахме и грешки, но важното е, че вървяхме напред и ставахме по-добри.

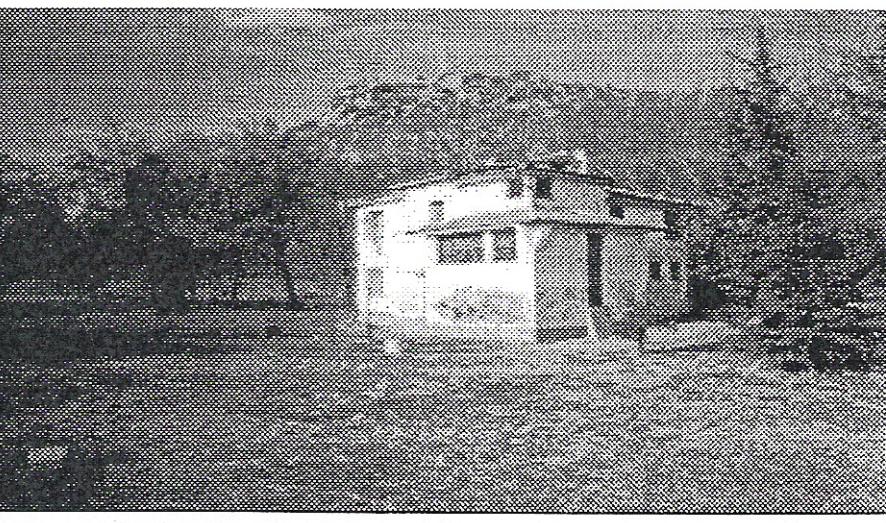
Разбрахме, че правенето на ученически вестник си е едни голим купон и същевременно открива пред нас възможности, за които дори не сме си мечтали. Научихме се да работим в екип и да бъдем екип - отворен за всеки, който иска да изрази мнението си, дори то да е различно от нашето. Искаме шоуто да продължи и очакваме да ни последвате... Обикновено рожденият дни се свързват с тортата, подаръците и пожеланията. Торта още не сме

Такива ги надробихме до сега...

поръчали, но свещичка ще има. Какъв по-голям подарък от този, че сте си купили този вестник и по този начин сте проявили уважение не само към екипа, но и към самата идея. А пожеланията... Очакваме ги, но онова, което ние си пожелаваме е скоро да имаме колеги и от 8, 9 и 10 клас, защото бъдещето е в техни ръце и те са тези, които са длъжни да продължат традицията. Пожелаваме си да намерим един, едничък спонсор, на който да се отблагодарим подобаващо; пожелаваме си цената на вестника да пада с всеки изминал брой; пожелаваме си "делата те" да не умре и скоро за него да се говори из цял Пловдив, пожелаваме си да ни чуете и разберете...

<Екипът>

Тук се роди идеята...

10x

[делта те] благодаря на: г-н Караминев, г-ца Попова, "Евроелит", Нели Костадинова, Златка Шеткова, speed_.hit.bg, Тихомир, Бонка, Бойка Кацарова, ксерокса вътре в Университета, Училищният парламент, 2-ри център за работа с деца, Жоро, Катя, Наско, Пецата, Галин и всички останали, на които не бяхме безразлични. Без всички Вас вестник на ЕГ "Пловдив" нямаше да има. Благодарение на вас ученикът на най-елитното училище в града може свободно да изрази мнението си и да бъде чут. Вие помогнахте [делта те] постепенно да се наложи като един от символите на гимназията и да постави основите на една, наяваваме се, дългогодишна традиция. Най-малкото, което можем да направим за вас е да кажем едно огромно БЛАГОДАРЯ!

We need your help..

Преди месец на таблото за съобщения се появи надписа "Да продължим започнатото" подписан от [делта те]. За огромно съжаление почти никой не се появи на уреченото място в уреченото време и вестникът на ЕГ "Пловдив" и четвъртото измерение остана с екип, излято от ученици от 11* клас, което ще рече, че след година няма да има кой да продължи традицията и вестникът на практика ще изчезне... Прекалено тъжно звучи, за да е истина и за това умоляваме всеки ученик от това елитно училище, който обича или иска да пише и може да отделя по два часа на седмица (даже и по-малко) да драсне някой ред на deltate@abv.bg или направо да се срещне с някой от екипа. Вестникът е една от малкото възможности да се чуе гласът на ученика и би било грехота да я пропилеем. Положихме много усилия, за да създадем [делта те] и точно, когато нещата потъргнаха се оказа, че сме останали без наследници, защото в английската нямало кой да напише една статийка тъй като са големи зубъри и не им остава време от учене... Сигурни сме, че не е така. Ваш ред е!!!